

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. B. D. B., P.** IČO: X., právne zast. JUDr. P. K., advokátkou, K. proti žalovanému **R. B., a. s., N.**, IČO: X., **o zaplatenie 1 039,03 Eur (31 301,70 Sk) s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. januára 1999, č. k. 30 Cob 152/98-91, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 10. 02. 1998 č. k. 22Cb 202/95-66 rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie 31 301,70 Sk z titulu poplatku z omeškania zamietol a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 3 322,-- Sk titulom náhrady trov konania. V odôvodnení uviedol, že rozhodnutím Štátnej arbitráže pre hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 22. 10. 1990 číslo arb. 4702/90, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. 11. 1990 a vykonateľnosť 06. 12. 1990, bol štátny podnik P. S. B. zaviazaný na povinnosť zaplatiť S. B. D. v obvode B. istinu 511 465,-- Kčs,- a trovy konania 10 230,-- Kčs, t. j. spolu 521 695,-- Kčs. Predmetom arbitrážneho konania bolo penále podľa § 295 ods. 1 Hosp. zák. v súvislosti s dokončením objektu č. 202 sídliska D. realizovaného na základe hospodárskej zmluvy č. 2/87-3 zo dňa 22. 12. 1986. Keďže k úhrade peňažného plnenia nedošlo, žalobca listom zo dňa 29. 12. 1994 vyúčtoval žalovanému poplatok z omeškania 0,05% denne za obdobie od 01. 09. 1994 do 29. 12. 1994, t. j. 120 dní v celkovej sume 31 301,70 Kčs. Žalovaný nárok uplatnený žalobou neuznal s tým, že namietal nedostatok pasívnej legitímácie v konaní. Súdu predložil dohodu o postúpení všetkých práv a povinností z hospodárskej zmluvy č. 2/87-3 na C. štátny podnik B., ktorú dňa 28. 03. 1991 riadne potvrdili Delimitačná skupina zaniknutého štátneho podniku P. S. B., C. štátny podnik B., K.-I. štátny podnik pre

inžiniersku a projektovú činnosť B., G. I. B. a S. B. D. v obvode B. Súčasne žalovaný predložil súdu Rozhodnutie č. 6/1990 riaditeľa štátneho podniku P. S. B. zo dňa 15. 05. 1990 a prílohu k nemu, z ktorých je zrejmé, že nositeľstvo vyššieho dodávateľstva S. D. II. bolo stanovené na odštepny závod 3, z ktorého štátneho podniku P. S. B. rozdelením, vznikol samostatný právny subjekt C. štátny podnik B. Po vyhodnotení výsledkov dokazovania súd uznal skutkovú i právnu opodstatnenosť námietky žalovaného, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 27. 01. 1999 č. k. 30 Cob 152/98-91 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 31 301,70 Sk istiny a na náhradu trov konania sumu 614,-- Sk k rukám právnej zástupkyne žalobcu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že predložených listinných dôkazov, ako i z priebehu konania odvolací súd zistil, že bývalá Štátna arbitráž pre hlavné mesto SR Bratislavu rozhodnutím č. arb. 4702/1990 uložila býv. š. p. P. S. B. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 511 465,-- Sk a 10 230,-- Sk. Rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť 06. 12. 1990. Za meškanie so splnením vykonateľného arbitrážneho rozhodnutia znejúceho na peňažné plnenie, si žalobca právom uplatnil nárok na zaplatenie poplatku z omeškania podľa § 378 ods. 1 Hosp. zák. Poplatok z omeškania si žalobca uplatnil za čas od 01. 09. 1994 do 29. 12. 1994. Predmetom priznanej istiny v arbitrážnom rozhodnutí bolo penále za meškanie s dokončením objektu 202 stavby OS D. 2. stavba - K. V. B., ktorú stavbu realizoval na základe uzavretej zmluvy č. 2/87-3 závod 1 bývalých š.p. P. S.. Rozhodnutím zakladateľa Ministerstva výstavby a stavebníctva SR č. 321-1383/1990 z 27. 12. 1990 bol š.p. P. S. B. rozdelený a k 01. 01. 1991 bol i jeho odštepny závod 1 začlenený do novozaložených štátnych podnikov. Odštepny závod 1 bol začlenený do š. p. R. B. (neskôr a. s.). Podľa rozhodnutia zakladateľa novozałożené štátne podniky ako právni nástupcovia, preberajú majetok a vstupujú do práv a záväzkov tých vnútorných organizačných jednotiek zaniknutého štátneho podniku, ktoré boli do nich začlenené. V bode III. citovaného rozhodnutia bolo uložené býv. štátnemu podniku vytvoriť delimitačnú komisiu a vysporiadať všetok majetok a práva a záväzky. Táto delimitácia však mala byť vykonaná v súlade s rozhodnutím zakladateľa o prechode práv a záväzkov. Nemožno preto prisvedčiť názoru žalovaného, že v danej veci nemá pasívnu legitimáciu, pretože neprevzal práva a záväzky zo zmluvy č. 2/87-3. Práva a záväzky prešli na žalovaného priamo na základe rozhodnutia zakladateľa. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa pochybil, keď

rozhodol, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný, a to na základe dohody z 28. 03. 1991 o postúpení práv a povinností zo zmluvy č. 2/87-3. Podľa ustanovenia § 128 ods. 1 Hosp. zák., ak to nevylučuje právny predpis, dohoda organizácií, alebo povaha záväzku, môžu sa práva zo záväzku postúpiť dohodou na inú organizáciu. Podľa ods. 2 cit. ust. povinnosť zo záväzku môže dohodou prevziať iná organizácia len so súhlasom oprávnenej organizácie. Ako vyplýva z uvedeného ustanovenia, práva zo záväzku môže postúpiť len ten, kto je nositeľom tohto práva (oprávnená organizácia). Dohodu o postúpení práv v danom prípade by musel uzavrieť žalovaný. Žalovaný však nie je účastníkom tejto dohody, a preto táto je právne neúčinná. Odvolací súd mal nesporne preukázať, a to zápisnicou o odovzdaní a prevzatí objektu 202 stavby OS D. 2. stavba, že tento objekt realizoval závod 1 býv. š. p. P. S. B. Z uvedeného vyplýva, že povinnosť splniť vykonateľné arbitrážne rozhodnutie č. arb. 4702/1990, znejúce na peňažné plnenie, prešla na žalovaného. Keďže tento v lehote nesplnil túto povinnosť, žalobca si právom uplatnil nárok na poplatok z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania, a preto odvolací súd v súlade s § 378 ods. 1 Hosp. zák. zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie a žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Na odôvodnenie žalovaný uviedol, že Krajský súd v Bratislave pri rozhodovaní v predmetnej veci nesprávne posúdil vec a prijal nesprávny právny názor. Svoje rozhodnutie odôvodnil rozhodnutím ministra MVS SR č. 321-1383/90 z 27. 12. 1990 a zápisnicou z odovzdania a prevzatia objektu DD 202. Neprijal pri rozhodovaní iné materiály predložené žalovaným, najmä rozhodnutie riaditeľa štátneho podniku P. S., š. p., B., č. 6/1990 vydané v súlade s § 10 zákona č. 11/1990 Zb. o štátnom podniku. V tomto rozhodnutí zo dňa 15. 05. 1990, t. j. pred rozdelením š. p. všetky práva a záväzky, týkajúce sa stavby D. II. a vyplývajúce z hospodárskej zmluvy č. 2/87-3 z 22. 12. 1986, prešli s účinnosťou k 15. 05. 1990 na závod 3 – C., š. p. Prechod práv a záväzkov sa neobmedzil na časti stavieb – záväzkov, ale týkal sa celej stavby D. II. a celej hospodárskej zmluvy č. 2/87-3. K samotnému odovzdávaniu a preberaniu objektu 202 S. D. II. ešte žalovaný podotkol, že právnym subjektom, ktorý uzatvoril hosp. zmluvu č. 2/87-3, nie je závod 1 P., š. p., B. a tento závod taktiež nie je odovzdávajúcim subjektom zhotovenej dodávky, ale týmto je P. S., š. p., B.. Krajský súd v Bratislave podľa žalovaného nesprávne zhodnotil „Dohodu o postúpení práv a povinností z hospodárskej zmluvy č. 2/87-3 z 22. 12.

1996 na stavbe D. II.“ z 28. 03. 1991 uzatvorenú medzi všetkými zainteresovanými účastníkmi zmluvy. Táto zmluva podporne konštatovala jestvujúci právny stav, prejav vôle bol jasný a jednoznačný, ale nie taký, ako to uvádza napadnutý rozsudok. Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozhodnutí ďalej nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedený v rozhodnutiach 3 Obo 61/96, 3 Obo 67/96, na ktoré rozhodnutia žalovaný poukázal.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. zistil, že žalovaný bol dňa 30. 11. 2010 vymazaný z obchodného registra ex offo. Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08. 09. 2009 č. k. 4K 67/2000-1511, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 2009 súd zrušil konkurz na majetok úpadcu R. B., a. s., N., IČO: X., vyhlásený uznesením zo dňa 12. 06. 2000 pod č. k. 4K 67/2000-208 po splnení rozvrhového uznesenia. Uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 27. 09. 2010, č. k. 33Exre/2388/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 10. 2010 súd rozhodol o výmaze spoločnosti z obchodného registra.

Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 O. s. p.).

Podľa ust. § 107 ods. 4 O. s. p., ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

V danom prípade žalovaný počas dovolacieho konania zanikol bez právneho nástupcu, a preto dovolací súd podľa § 107 ods. 4 v spojení s ust. § 243c O. s. p. dovolacie konanie zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 243b ods. 4 O. s. p., ktorým sa toto dovolacie konanie spravuje, v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová